

COWBOYS' NEWS

STONETOWN

23. července 2010

Cirkusové stany, aneb slimáci na sto způsobů

Ti, kteří mají to štěstí, že nebydlí v trapných srubech, nýbrž v luxusních stanech, mohou se bavit například napínavým očekáváním bouřky, která by mohla způsobit, že se plachta rozteče. Další napínavá část bydlení ve stanech jsou lehátka, u kterých stačí pouze pohled na ně, a už se začnou rozpadat. Proto se většina táborníků rozhodla zvolit ke spánku raději matraci. Otázkou však zůstává, nakolik byla tato volba rozumná – ti, co se dobrovolně vzdali lůžka, které je dvacet centimetrů nad zemí, toho možná začali litovat poté, co se setkali s naším největším společným nepřítelem, který sice není vybaven ani drápy, ani žihadlem, ani zuby, ale umí jako nikdo jiný jednu věc: pokrýt všechno, co je na zemi (a to nejen boty a kufry, ale i matrace a spacáky), vrstvou slizu.

Problém je, že se nejspíš po nějaké mutaci přestali držet země, jak by jim bylo přirozené, a rozhodli se, že jejich teritoriem bude strop. Pro svou

schopnost zdolat výšky a potom neohroženě skákat dolů získali přezdívku spider-slimáci.

Ne všichni z nich ale mají strach – někteří hrdinové se rozhodli si některé pochytat a ochočit, popřípadě použít k rozličným fyzikálním a biologickým experimentům. To ale není jediný „host“ ve stanu. Nepočítaje komáry a jim podobnou havěť, stany obývá ještě jeden velmi zajímavý druh, a to saranče nevidaných rozměrů. Tito mutanti mohou vést k zamyšlení, zda není zdrojem elektřiny v táboře náhodou po domácku vyrobený jaderný reaktor.

Tím ale náš výčet skvělých vlastností stanů zdaleka nekončí, pokračujme třeba počasím: Jsou navrženy takovým způsobem, abychom si každé počasí co nejvíce užili: Za tepla je tam vedro a za chladna mráz. Ještě je nutno zmínit jednu zábavnou část obývání těchto stanů: Ačkoli jim to zdánlivě nedodává příliš mnoho stability, jsou ukotveny napjatými lany, se kterými se dá hrát zajímavá noční hra „kolikrát se přerazíš cestou na záchod?“.

Martin Španěl

Krátké zprávy

Prodej pozemků v okolí Stonetownu pravděpodobně způsobí růst lokální ekonomiky a zajistí práci pro místní lidi. Zároveň vyprodukuje dostatek surovin pro potřeby městečka. Po deseti letech lokální ekonomické krize je to pro Stonetown skvělá zpráva.

Zlatý důl Stonetown snižuje těžbu zlata o 100%. Inspektoři pátrají po

příčině této události. Zatím ji vysvětlují vysokou hustotou výskytu banditů. Tato hustota je bohužel nepřímo úměrná kvzdálenosti od dolu. Toto pravidlo se ovšem netýká oblastí přímo okolo dolu, zejména ne bodu ve vzdálenosti nula metrů. Dalo by se říct, že hustota zde je více než znepokojující. Tato událost jistě negativně ovlivní lokální ekonomiku.

Masivní přemnožení slimáků ve střední Arizoně pravděpodobně ovlivní i městečko Stonetown. Definitivní likvidace úrody hlávkového zelí připraví o práci až 7 % obyvatelstva, čímž zvýší místní nezaměstnanost na 16 %. Ztráta práce pravděpodobně způsobí snížení počtu obyvatel, které dlouhodobě ovlivní lokální ekonomiku. Zdá se, že desetiletá lokální ekonomická krize přetrvává.

Tragický incident, jehož obětí se stal Lee Grant, jenž byl brutálně poškrábán a pokousán medvědem hnědým jistě způsobí preventivní růst počtu ulovených medvědů. Místní statistici a analytici odhadují, že by se tato hodnota mohla pohybovat okolo 10%. Tato hodnota ještě může vzrůst, pokud i indiánský šaman přijde touto cestou k újmě na zdraví.

Ve Stonetownu se rozmáhá nová hazardní hra zvaná Bang. Chtěli bychom upozornit občany, že tato hra nepodporuje vzájemnou lásku, ba právě naopak napomáhá některým zlým živlům. Například ve středu odpoledne málem zapříčinila útek bandity převlečeného za šaška, jehož jméno se zatím nepodařilo zjistit.

Martin Mach

Patrick O’Ryan

Narodil se roku 1836 v Nebrasce jako třetí syn místního rančera. Po dosažení plnoletosti odešel zkoušet štěstí do Arizony. V rychle se rozvíjejícím zlatokopecském městečku Stonetown si brzy získal pověst váženého občana. Díky své spolehlivosti a činorodosti se posléze stal členem městské rady a nakonec i starostou. V této pozici vždy kladl důraz na nekompromisní postup proti nezákonným živlům a zejména na schopnost městečka ubránit se útokům z vnějšku.

V této souvislosti proslul výrokem: „Rančer, který není schopen uhájit svou půdu, jí není hoden.“ Poté, co byl nedaleký zlatý důl obsazen bandou Franka Millera, vedl starosta mnoho trestných výprav proti těmto psancům. Těžce pak nesl, když mu zranění kolene znemožnilo se těchto tažení osobně zúčastnit. Navzdory této své indispozici se ale stále těší velké oblibě mezi občany; v roce 1887 byl zvolen starostou již popáté.

Rozhovor se starostou

Dobrý večer pane starosto, chtěli bychom se vás zeptat, jak jste se vlastně stal starostou?

Když jsem přišel z Nebrasky do Arizony, usadil jsem se ve Stonetownu, již na první pohled mi učaroval svou malebností. Pořídil jsem si zde takový menší ranč, postupem času jsem si získal důvěru místních občanů a právě ti mě přesvědčili, abych se stal nejdříve členem městské rady. Poté jsem byl zvolen starostou.

Jak to vidíte s budoucností městečka?

Zlí jazykové by mohli říct, že budoucnost městečka je černá. Já tuhle práci dělám už dlouho, takže vím, jak to chodí. Jednou jsi dole a jednou nahoře. Současný nepřívětivý stav se v dohledné

době jistělepší, koneckonců přibýlo nám tu několik nových rančů, ochotných bojovat za svou půdu.

Jak se podle Vás mohou obyčejní občané chránit proti banditům?

Ústava nám zaručuje právo držet a nosit zbraň. A přesně tuto metodu ochrany doporučuji všem občanům Stonetownu i celého Amerického západu. Může to znít drasticky, ale proti ohni je nutno bojovat ohněm.

Co si myslíte o bývalém šerifovi Tomu Stoneovi?

Mohlo by se zdát, že veškerá odpovědnost za bezpečnost kteréhokoliv městečka leží na bedrech šerifa, ale odpovědnost za celé městečko, a tedy i za jeho bezpečnost, nese samozřejmě starosta.

Takže opravdu není dobré, když mají šerif a starosta mezi sebou neshody. Skoro bych řekl, že Tom Stone se staral o vše možné, jen ne o bezpečnost našeho půvabného městečka. Vrcholem všeho bylo, když jednoho dne zbaběle rezignoval na své povinnosti a odjel ležet kliky do Bostonu.

Jaký je váš názor na příjezd nových kovbojů do městečka?

Zpočátku jsem byl překvapen, dalo by se dokonce říci zaskočen, ale postupem času se ukázalo, že tito kovbojové mají nejlepší předpoklady stát se plnohodnotnými občany města.

Co rád děláte ve svém volném čase?

Moje zdravotní potíže mi bohužel brání, abych se věnoval těm nejzajímavějším koníčkům, například jízdě na koni, takže mi zbývají šachy a dobré knihy.

Máte manželku?

Náročné povinnosti starosty mi prozatím zabránily ve vstupu do stavu

manželského, ale v padesátce přece život teprve začíná, ne?

Co podle Vás čeká Stonetown v nejbližší budoucnosti?

Řekl bych, že městečko čeká další rozkvět. Železniční trať pana Jonese jistě přinese městečku nemalý zisk. Navíc, jakmile se zbavíme banditů a příjmy ze zlatého dolu opět poplynou do městské pokladny, dočkáme se jistě nového rozkvětu městečka.

Souhlasíte s Lloydem? V úterý v poledne jste zapáleně diskutovali.

Samozřejmě se stává, že při jednáních městské rady sem tam někdo lehce zvýší hlas. Nicméně v názorech Lloyda se skrývá mnoho pravdy. Ekonomický rozkvět a porážka bandy Franka Millera spolu úzce souvisí. Výhrady bych měl pouze k bezmezné fascinaci pana Lloyda osobou Toma Stonea.

Co byste dělal, kdyby se vrátil bývalý šerif?

Městská rada by hlasovala, zda mu přidělíme půdu na ranč – to je v případě příchodu nové tváře do městečka standardní postup.